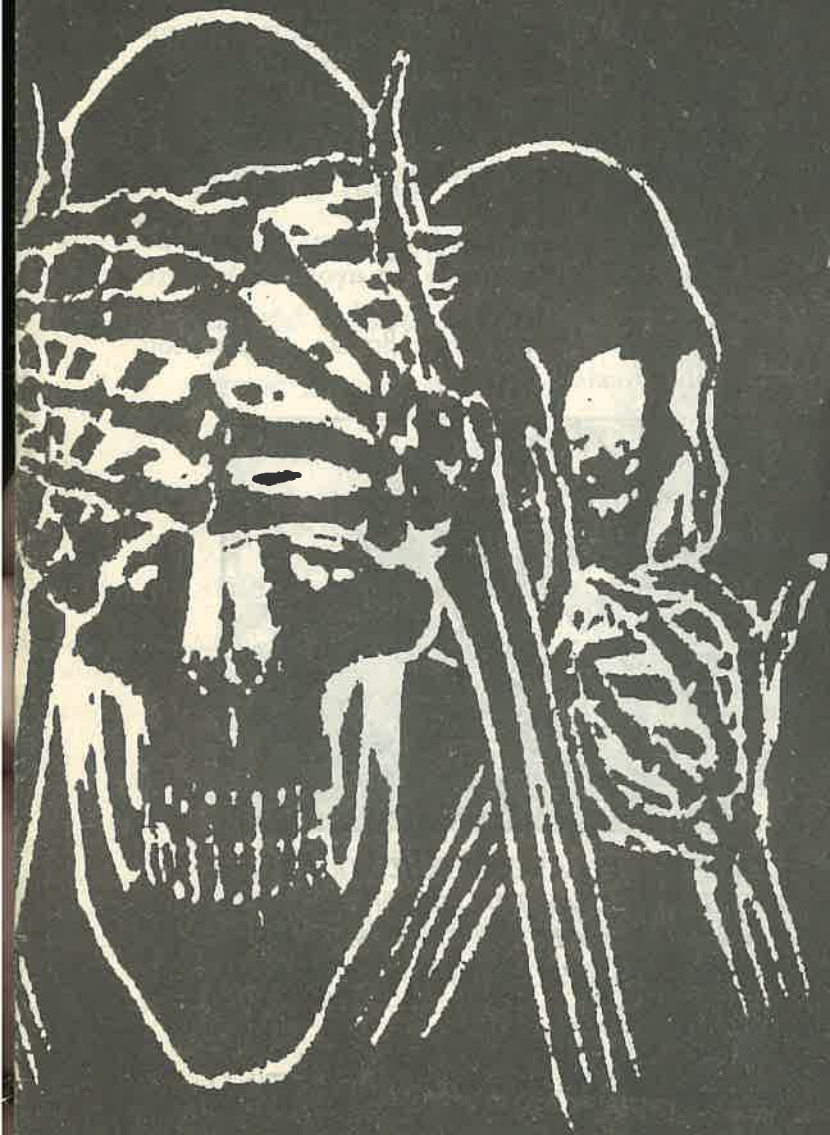


Δεκέμβριος 2001

ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ



**ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ:** απότομη και οξεία χειροτέρευση κάποιας νοσηρής κατάστασης.

Ο Παροξυσμός αποτελεί μια έντυπη μορφή επικοινωνίας που όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αντικαταστήσει την καθημερινή και ουσιαώδη επικοινωνία. Δεν σέβεται πνευματικές ιδιοκτησίες και δεν αποσκοπεί στην δημιουργία εύφλεκτων χάρτινων οδοφραγμάτων (ας αφήσουμε τους καλλιτέχνες να το κάνουν αυτό). Τα κείμενα δεν δέλουν να είναι μια σειρά λέξεις που απλά γράφονται και μετά ξεχνιούνται.

Επιλέξαμε να διανέμεται χωρίς αντίτιμο γιατί πιστεύουμε πως αυτά που γράφουμε δεν απαιτούν να αγοραστούν ούτε να πωληθούν.

Τέλος ο Παροξυσμός είναι μια πρωτοβουλία ατόμων του Αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού Αγρινίου.



**ΟΤΑΝ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗΣ ΑΠΟΛΑΥΣΗΣ  
ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΘΕΑΜΑΤΟΣ,  
ΤΟΤΕ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΘΑ  
ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ**

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

T. O.  
139

6, 30 100, ΑΓΡΙΝΙΟ

Σχεδιασμός - Εκτύπωση

Α. Μ. ... 1357 · Αγρίνιο

Γνωρίζω πόλεις, αγρο-  
κτήματα, λόφους,  
ποτάμια και βράχους,  
ξέρω πως ο φθινωπο-  
ριάτικος ήλιος, το δει-  
λινό, φωτίζει την  
πλευρά κάποιου αγρού  
στους λόφους, αλλά τί  
νόημα έχει να ορίζει  
κανείς σε όλα αυτά, να  
τους δίνει όνομα και  
να σταματά να τα αγα-  
πάει όταν το όνομα  
πάψει να ισχύει; Τί θα  
πεί η αγάπη για τη  
χώρα σου; Σημαίνει  
μίσος για ότι δεν  
είναι χώρα σου;



Το Σάββατο 8 Σεπτέμβρη, η νεολαία του ΣΥΝ πραγματοποίησε και στο Αγρίνιο το επίσημο φεστιβάλ της, που ήταν επικεντρωμένο στα γεγονότα της Γένοβα (οπτικό υλικό και συζήτηση). Εμείς αποφασίσαμε την παρουσία στο χώρο που διεξάγονταν το φεστιβάλ, με σκοπό να μοιράσουμε κείμενο για την Γένοβα και να παρέμβουμε στην κουβέντα που υποτίθεται θα ακολουθούσε στις ομιλίες σύμφωνα με το πρόγραμμα της εκδήλωσης. Η εμφάνισή μας εκεί τους θορύβησε και παρατηρήσαμε έντονη κινητικότητα από την μεριά τους. Όπως φάνηκε εκ των υστέρων, ποτέ δεν ήταν στις προθέσεις τους να γίνει συζήτηση, αλλά ομιλίες από καρέκλας που σαν κοινή συνισταμένη είχαν την αποκρίση των πρακτικών με τα σπασίματα και τις καταστροφές που έγιναν στην Γένοβα. Άξιος ο μισθός σας «σύντροφοι». Λειτουργώντας ως Πέμπτη φάλαγγα στους κόλπους του κινήματος ενάντια στην παγκοσμιοποιημένη κυριαρχία αποτελούν τα αριστερά δεκανίκια του εκσυγχρονισμού του καπιταλιστικού καθεστώτος. Στα πλαίσια της αγωνιστικής προσπάθειάς τους να προωθήσουν την υποταγή και την διαπραγμάτευση με τους δεσμούς,

εγγυούνται την νομιμότητα απέναντι στο κράτος, διαμεσολαβώντας τα συμφέροντά του, περιφρουρώντας τις περιουσίες των αφεντικών, κινούμενοι στο εσωτερικό των κινήματων. Η αριστερή εκδοχή της εξουσίας σε αμοιβαία συνεργασία με τους καπιταλιστικούς μηχανισμούς της (βλέπε έκκληση του εκπροσώπου του κοινωνικού φόρουμ Β. Αριολέτο προς τους διαδηλωτές της Γένοβα: να παραμείνουν ειρηνικοί, ώστε να μπορέσει η αστυνομία να κυνηγήσει τους Αναρχικούς) αδυνατώντας να ελέγξει και να χειραγωγήσει τις κινητοποιήσεις, να τις εντάξει σε ένα ρεφορμιστικό πλαίσιο και να τις αποδυναμώσει, τις καταδικάζει συλληβδόν ως έργο «προβοκατόρων» επειδή τα προτάγματα της αυτοοργανωμένης άμεσης εξεγερτικής δράσης και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους αγωνιζόμενους διαχύθηκαν πλατιά στην κοινωνία και οι ίδιοι βρέθηκαν στο περιθώριο των εξελίξεων. Χωρίς να μπορούν να τις ορίσουν. Έτσι λοιπόν όταν κάποιος από εμάς άρχισαν να αποδοκιμάζουν τους ομιλητές άνθρωποι του Σύν άρχισαν να κινούνται απειλητικά εναντίον μας χωρίς όμως το επεισόδιο να πάρει ιδιαίτερες διαστάσεις.

Όταν έκανε την εμφάνισή του στην σκηνή το συγκρότημα «Active Member» επανήλθαμε για να γιουκάρουμε, κάτι που δεν άρεσε ούτε σε αυτούς, ούτε στους «συνασπισμένους» και προσπάθησαν να μας επιτεθούν φωνάζοντας: «Καλά σας καταλάβαμε από την αρχή ότι ήρθατε να μας χαλάσετε το γλέντι». Εμείς απαντήσαμε με δυναμικό τρόπο και η σύρραξη γενικεύτηκε αφού ενεπλάκησαν

σε αυτή κι άλλα ριζοσπαστικά στοιχεία που βρίσκονταν εκεί, με αποτέλεσμα να ματαιωθεί οριστικά η συνέχεια των προγραμματισμένων εκδηλώσεων. Να γνωρίζουν ότι έχουμε απάντηση για αυτούς που μεσολαβούν ανάμεσα στην κοινωνία και το κράτος και ότι η «άρση της αλληλεγγύης τους» δεν μας αφορά στο βαθμό που ούτε δημοσιοσχετίστες είμαστε, ούτε διαδρομιστές.



**ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ  
ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΧΩΡΙΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ  
ΚΑΙ ΚΑΡΙΕΡΙΣΤΕΣ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ».**

**ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ  
ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΜΕ  
ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 8ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ...**



# Brain D e a d

Κανένα επιχείρημα δεν είναι άριστο για να δικαιολογήσει όλους αυτούς. Αυτούς που μια ζωή ζουν σα παράσιτα μέσα απ τις ζωές των άλλων. Που επιμένουν να είναι στυγνοί θεατές της κυρίαρχης πλαστής πραγματικότητας. Που σκεπάζουν την φθορά και την καταπίεση με τις ιλουστρασιόν σελίδες των περιοδικών τους, που τα όνειρά τους περικλείονται στα διαφημιστικά σποτάκια. Αυτούς που κινούνται με κλειστά τα μάτια πάνω στις ράγες της κοινωνικής γραμμικότητας. Το μόνο που έχουν εκπαιδευτεί να κάνουν, είναι να υπακούν και να τοποθετούν τις γκρίζες μικροαστικές υπάρξεις τους απέναντι από την αγαπημένη τους συσκευή ελέγχου. Και το ίδιο διδάσκουν στα παιδιά τους. Δεν περιμέναμε μια live "ψυχαγωγική" τηλεοπτική εκπομπή για να καταλάβουμε... Είτε λέγεται "Big Brother", είτε "δελτίο ειδήσεων", είτε "Μιλάγκρος η απίδανη" η ουσία παραμένει πάντα η ίδια: ΝΑΡΚΩΤΙΚΗ.

**ΒΛΕΠΕΤΕ «ΜΕΓΑΛΟ ΑΔΕΡΦΟ»;  
ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΣΑΣ ΒΛΕΠΕΙ**

## ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ...

«...πω, πω, ούτε σε ταινία τέτοιο πράγμα. Ούτε στους χειρότερους εφιάλτες μας δεν το είχαμε φανταστεί! Πάνε οι πύργοι μας. Ποια θα είναι η αντίδραση του προέδρου μας?»

Αυτά και πολλά άλλα σχόλια από τους κατά τα άλλα φιλειρηνούς αμερικάνους. Ο εγωισμός τους πληγωμένος όσο ποτέ άλλοτε! Η επίθεση, το ξέραμε ότι δεν θα μείνει αναπάντητη. Και τον τρόπο τον ξέραμε. Οι βομβαρδισμοί έχουν ήδη αρχίσει και δεν ξέρουμε πότε θα τελειώσουν. Οι Η.Π.Α μιλούν για αγώνα μέχρι τέλους για την εξάλειψη της τρομοκρατίας. Μιλούν ακόμα για υπεράσπιση των αδών και των αμάχων. Τόση υποκρισία!

Από την μια οι επί 2 εβδομάδες βομβαρδισμοί με τις «έξυπνες βόμβες» σκοτώνουν μόνο αμάχους και από την άλλη οι αμερικάνοι «τηρούν την υπόσχεσή τους» για υπεράσπιση των αμάχων, στέλνοντας «ανθρωπιστική» βοήθεια.

Από την άλλη πλευρά οι Ταλιμπάν με τον ιερό πόλεμό τους. Έναν πόλεμο που ο θρησκευτικός φανατισμός τους επιβάλλει για την παγκόσμια κυριαρχία του μουσουλμανισμού. Ένας σκοπός πλίδιος, όσο και η πρόφαση για τα γεγονότα της «ιστορικής» πλέον 11ης Σεπτεμβρίου.

Στη μέση αυτής της κατάστασης είναι οι καταπιεσμένες Αφγανές γυναίκες και τα μικρά παιδιά (όσα δεν είναι στον πόλεμο). Τα μεγαλύτερα θύματα του πολέμου. Τα μεγαλύτερα θύματα όλων των πολέμων. Οι Ταλιμπάν επικαλούνται κάποιο κοράνι ή κάποιον Αλλάχ. Οι αμερικάνοι (και το σινάφι) επικαλούνται την «παγκόσμια καθαρότητα».

Τα μικρά αφγανόπουλα και κατά καιρούς τα μικρά «αφγανόπουλα» ποιόν να επικαλεστούν!

**ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ**

## Οι φτωχοί και οι μη προνομιούχοι αυξάνουν συνέχεια



**Η** δικαιοσύνη και  
τα ανθρώπινα  
δικαιώματα χάνονται  
με την συνοχή μας  
δημιουργούν κράτος  
καταπίεσης.

Με σκοπό να κυβερ-  
νήσουν διαβρώνουν  
συνειδήσεις.

Μας κάνουν αδιάφο-  
ρους για μας και τους  
άλλους μας κατευθύ-  
νουν στο προσωπικό  
κέρδος κι όσο δεν  
αντιδράμε, είναι ασφα-  
λείς αυτό είναι η πρω-

ταρχική μέθοδος επιβίωσης τους: να μας κάνουν εγωιστές,  
να μας κρατάνε σε νάρκωση γινόμαστε κοπάδια που μας  
εκτρέφουν για σκλάβους είμαστε το εθνικό τους κεφάλαιο

### **ΕΚΕΙΝΟΙ ΖΟΥΝ, ΕΜΕΙΣ ΚΟΙΜΟΜΑΣΤΕ**

...μια διαπίστωση που ακούγεται στην ταινία "Ζουν ανάμεσα

μας" (**THEY LIVE**).





## ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΙΝΔΙΑΝΟΙ

Δεν μπορείτε να 'σαστε εσείς  
 το πρότυπο σύμφωνα με το  
 οποίο επιμένετε να θέλετε να κατα-  
 σκευαστεί ο κόσμος. Γλειώδεις,  
 μίζεροι, σαλιάρηδες, νυσταγμένοι  
 και ταυτόχρονα ληγούρια κάποιας α'  
 ή β' φέτας εξουσίας. Έχουμε χεσμέ-  
 νο τον πολιτισμό σας που δεν είναι  
 παρά μία παραγεμισμένη σκατό  
 μαριονέτα που τις κλωστές της  
 κινούνται δάχτυλα τρωκτικών.  
 Έχετε ακόμα το θράσος να παρι-  
 στάνεται τάχα τους απορριμμένους επειδή ανοιχτά γελάμε  
 μαζί σας και με τον "κόσμο σας". Στο σκατό που συντηρεί-  
 ται και με τη σειρά του σας συντηρεί, αντιπροτείνουμε τον  
 σαρκασμό του μπογιατισμένου μούτσουνου, των φτερών στα  
 μαλλιά και των τομαχώκ στη ζώνη. Είστε τα γλειώδη "κλωμά  
 πρόσωπα".

*Ένα γέλιο θα σας θάψει.*

*(Μητρ. Ινδιάνοι, Μπολόνια 1977)*

## Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Η ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ

Η μάχη της Γένοβας δεν υπήρξε ούτε νίκη ούτε ήττα κάποιου υποτιθέμενου κινήματος αντιπαγκοσμιοποίησης, και αυτό γιατί ότι συνέβηκε στους δρόμους αφενός δεν είναι παρά μια στιγμή του αδιάκοπου κοινωνικού πολέμου που θα συνεχίζεται μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του αστικού πολιτισμού και αφετέρου τίποτα δεν μπορεί να ενοποιήσει την ανατρεπτική δράση με τα παρακάγια εξωραϊσμού του καπιταλισμού. Αν είναι αλήθεια ότι οι καπνοί των οδοφραγμάτων στους δρόμους της πόλης διαμόρφωσαν μια διαχωριστική γραμμή μεταξύ δυο αντιπόμενων πολιτισμών, (από τη μια της κρατικής επιβολής και από την άλλη των αντιστεκόμενων ανθρώπων), άλλο τόσο αλήθεια είναι ότι τίποτα δεν μπορεί να ενώσει τους εξεγερμένους που επιτίθενται με κάθε μέσο στα σύμβολα και τους μηχανισμούς της κυριαρχίας, με τους συμβιβασμένους πολιτικούς καριερίστες της αριστεράς. Καθώς η καπιταλιστική εκμετάλλευση επεκτείνεται και εντατικοποιείται σε κάθε πεδίο της κοινωνικής δραστηριότητας, το κράτος τελειοποιεί τους μηχανισμούς καταστολής προκειμένου να επιβάλει την καθολική υποταγή της κοινωνίας. Σε αυτές τις συνθήκες πραγματώθηκαν τα γεγονότα της Γένοβας ως μια από τις δυνατότερες συγκρούσεις σε μια πόλη βιτρίνα του καπιταλιστικού κόσμου και σημείο αναφοράς της αντίστασης, που προκλήθηκε από την συνειδητή επιθετική δράση αναρχικών, αντιεξουσιαστών, αγριων νεολαίων και προλετάρων προς τους φρουρούς της έννομης τάξης και τους ναούς του χρήματος και της εξουσίας.

Δεν περιμέναμε και δεν θα περιμένουμε κανένα μπάτσο να μας επιτεθεί ώστε να παριστάσουμε τους ιερομάρτυρες. Δεν διστάσαμε και δεν θα διστάσουμε να αναπτύξουμε βίαιο καταστροφικό αγώνα ενάντια σε αυτούς



που μας καταστρέφουν. Κατά την διάρκεια αυτού του αγώνα ήταν που το κράτος δολοφόνησε τον Κάρλος Τζουλιάνι. Έναν «αλήτη», «χούλιγκαν», «προβοκάτορα» όπως αρέσκονται να ονομάζουν τους εξεγερμένους. Έναν από εμάς που δεν υπήρξε ούτε ήρωας ούτε δύμα αλλά οργισμένος νεολαίος κατά της παγκόσμιας βαρβαρότητας κράτους και κεφαλαίου.

Συνεχίζουμε τον αντικαθεστωτικό αγώνα σε κάθε γωνιά του πλανήτη εκεί που ζούμε εκεί που κινούμαστε και συναντιόμαστε χωρίς ψευδαισθήσεις εξανδρωπισμού του καπιταλισμού. Ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας είτε αυτή ντύνεται με τον μανδύα της εθνικής είτε της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας, επιδιώκοντας την ολική ανατροπή της στο δρόμο για την αυτοοργάνωση της ζωής και την ελευθερία

*Το παραπάνω κείμενο γράφτηκε από τους συντρόφους στην Άρτα και μοιράστηκε σε εκδήλωση του Συν 7 Σεπτέ. (Γένοβα ,παγκοσμιοποίηση).*

*Το ίδιο κείμενο μοιράστηκε την επόμενη μέρα (8 Σεπτέ.) στο Αγρίνιο από το στέκι σε παρόμοια εκδήλωση η οποία δεν τελείωσε ποτέ...*

**NO JUSTICE  
NO PEACE**

## Η ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ο Χριστιανισμός είναι μια από τις πιο διαδεδομένες θρησκείες της ανθρωπότητας. Χαρακτηρίζεται ως η θρησκεία της αγάπης και της συγχώρεσης, μα μόνο αυτό δεν είναι. Η αντιανθρώπινη πορεία του Χριστιανισμού διαγράφεται εδώ και χιλιάδες χρόνια. Τα ταπεινά ένστικτα της υποταγής και της επιβολής κυριαρχούν. Ο Χριστιανισμός είναι η θρησκεία του μίσους για την ελευθερία και κάθε είδους απόλαυσης. Με την Χριστιανική μυθολογία, η οποία απαρτίζεται από ένα πλήθος νηικοπλαστικών - κυρίως - ιστοριών, και με τρόπο άμεσο ή έμμεσο, προωθείτε στο συνειδητό αλλά και στο ασυνείδητο του ανθρώπου η δουλικότητα της σκέψης, η παθητικότητα της δράσης, ο απόλυτος περιορισμός της ελεύθερης έκφρασης, η μονόδρομη επικοινωνία με «δεικιά» όντα, η απόρριψη κάθε σαρκικής απόλαυσης.

Το αποτέλεσμα είναι ο πιστός χριστιανός: μια εξευτελισμένη ύπαρξη που συνεχώς αυτοκαταστέλεται και υπακούει πειθήνια στην επουράνια εξουσία και κατά συνέπεια σε κάθε μορφή εξουσίας. Δεν είναι τυχαίο ότι οι πιστοί ονομάζονται κοπάδι(ποιμνίο) και ο Χριστός ... και κάθε αντιπρόσωπός του - βοσκός (ποιμένας). Εξάλλου η εκκλησία ήταν αυτή που ευλογούσε τους αυτοκράτορες και τους βασιλιάδες. Μάλιστα κάποιους τους ανακήρυττε και άγιους παρόλο που είχαν σφάζει ένα

σωρό κόσμο (αγ.Κωνσταντίνος).

Οι πατέρες της εκκλησίας με την πάροδο του χρόνου κατάφεραν να δημιουργήσουν την μεγαλύτερη ψυχολογική τρομοκρατία, διοχετεύοντας με όποιο τρόπο μπορούσαν ένα μεταφυσικό φόβο στους ανθρώπους. "Ψυχολογικά η αμαρτία είναι απαραίτητη στις κοινωνίες που έχουν οργανώσει οι ιερείς: η συγχώρεση του θεού σε εκείνους που υπακούν στο ιερατείο" (Νίτσε). Η ιδέα του πανταχού παρών θεού που κάθε στιγμή σε παρακολουθεί ήταν ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για τον πλήρη έλεγχο του ανθρώπου. Οπιστός πλέον δεν κάνει αυτό που θέλει, φοβούμενος μην πέσει στον βούρκο της αμαρτίας και τιμωρηθεί, αφού «ο θεός όλα τα βλέπει». Έτσι υπάρχει πάντα μια εσωτερική σύγκρουση ανάμεσα στο "πρέπει να κάνω" και στο "επιθυμώ να κάνω" (αλλοτρίωση).



Ο έλεγχος των ανθρώπων από τον Οργουελικό μεγάλο αδερφό, ωχρά μπροστά στον έλεγχο του Χριστιανικού θεού.

Ο φόβος αυτός του ελέγχου, υπάρχει διάχυτος σε κάθε χριστιανική κοινωνία και αναπαράγεται από τους φορείς της εκκλησίας, τους θρησκόληπτους γονείς και δασκάλους, καθώς και των σκληροπυρηνικών (και συνάμα γραφικών) θεοσών της γειτονιάς. Και αυτό βέβαια κατά την διάρκεια της παιδικής ηλικίας του ανθρώπου. "Το πνεύμα ενός παιδιού είναι αδύναμο. Είναι πανεύκολο να το υποτάξουν μέσω του φόβου, και αυτό πράττουν. Το κάνουν δειλό και μετά του μιλούν για τα βασανιστήρια της κόλασης, του δείχνουν τα βάσανα της καταδικασμένης ψυχής, την εκδίκηση ενός ανελέητου θεού. Αμέσως μετά, θα του μιλήσουν για τις φρικαλεότητες της επανάστασης, (...) για να κάνουν το παιδί «ένα φίλο της τάξης» (Π.Κροπότιν).

Στις μέρες μας όμως η ισχύς του θεσμού της εκκλησίας δεν είναι όπως παλιά. Ο εξαγγελβρισμός των πάντων, η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας και οι γνώσεις που προκύπτουν από την επιστημονική έρευνα έχουν παραγνώσει τις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες. Ο εκκλησιαστικός μηχανισμός όμως ακολουθεί εδώ και αιώνες την τακτική "εξελισσόμαστε για να επιβιώσουμε" για να συγχρονιστεί με τα δεδομένα της εποχής και να εξακολουθεί να ελέγχει... Έτσι σήμερα οι «πατέρες» το έχουν ρίξει στον πατριωτισμό και στα ξεχασμένα εθνικά ιδεώδη. Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από την στάση του Χριστόδουλου. Από την μία προσπαθεί να αναωγογήσει

την εθνικοπατριωτική πίστη των προβάτων του και από την άλλη, λέγοντας βαρετά ανέκδοτα και χρησιμοποιώντας εκφράσεις από τις ταινίες του Δαλιανίδη, προσπαθεί να προσελκύσει νέο αίμα στους κόλπους της σύγχρονης εκκλησίας. Και ο κόσμος φυσικά τοιμπίει...

Τα εγκλήματα των Χριστιανών κατά της ανθρωπότητας είναι πολλά: Ιερά Εξέταση, Σταυροφορίες, κάλλιο «μαγισσών» και άλλα τερατώδη εγκλήματα κατά την διάρκεια του Μεσαίωνα. Εικριστιανισμός και μαζικός προσπλιτισμός κατά την διάρκεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Βαρύς και απίκοτος εκκλησιαστικός φόρος κατά την διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αφορισμός επαναστάσεων και εξεγέρσεων και κυρίως διαμόρφωση της κοινής αντίληψης και λογικής και κατά συνέπεια ο έλεγχος της, σύμφωνα πάντα με το θέλημα του θεού.

Φρικτά εγκλήματα από μία φρικτή θρησκεία. Μία θρησκεία με όμορφα λόγια αγάπης, μα με πράξεις θανάτου. Η Χριστιανική ηθική μοιάζει με φωτιά που αποστερώνει κάθε μορφή ελεύθερης έκφρασης και δημιουργεί καπνούς που τυφλώνει τους ανθρώπους. Αν σβήσουμε την φωτιά, απομακρύνουμε τους καπνούς και δούμε τον κόσμο με τα δικά μας μάτια τότε η ανατροπή θα γίνει γεγονός! Γιατί όσο θα υπάρχει θρησκεία, θα υπάρχει και φόβος. Όσο θα υπάρχει φόβος, θα υπάρχει κοινωνικός έλεγχος και επιβολή. Και όσο θα υπάρχουν όλα αυτά, δεν θα υπάρχει ίχνος ελευθερίας, παρά μόνο κοπάδια, έτοιμα να κουρευτούν και να καταβροχδιστούν από τους εκάστοτε βοσκούς.

## ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΚΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΤΟ ΒΟΥΛΩΝΕΙ

Οι ένστολοι τρομοκράτες κυκλοφορούν παντού. Εκβιάζουν, πουλάνε ναρκωτικά, πουλάνε προστασία, εκμεταλλεύονται, χτυπούν, σκοτώνουν...

Και όλα αυτά γίνονται μπροστά στο αδιάφορο βλέμμα των μικροαστών, πίσω από την διαστρεβλωμένη έννοια της προστασίας, κάτω από το αδιάφανο πέπλο των νόμων, πάνω από τις ασήμαντες, γι αυτούς, ζωές μας...

Στις 14/07/01 ένα περιπολικό, έχοντας παραβιάσει τον ερυθρό σηματοδότη, χτυπάει και σκοτώνει δυο παιδιά. Φυσικά ήταν μια "απλή απροσεξία" και οι δυο μπάτσοι-οδηγοί αφήνονται ελεύθεροι. Στις 24/10/01 ένα παιδί, έχοντας παραβιάσει το «κόκκινο», πυροβολείται πίσωπλατα από έναν μπάτσο και σκοτώνεται. Φυσικά ήταν άλλη μια "απλή εκφυσοκρότηση" και ο μπάτσος αφήνεται ελεύθερος. Στις 21/11/01 άλλο ένα παιδί 20 ετών, πέφτει νεκρό από σφαίρες μπάτσου. Το παραμύθι γνωστό. "Το όπλο εκφυσοκρότησε". Αυτή την φορά το "αδικήμα" ήταν ότι δεν ήταν έλληνας και ότι έπινε καφέ σε μία πλατεία! Φυσικά και αυτή την φορά ο μπάτσος αφήνεται ελεύθερος.

Τα περιστατικά αυτά δεν είναι τα μοναδικά. Πόσα ακόμα έχουν προηγηθεί και έχουν ξεχαστεί! Πόσα άραγε πτώματα έχουν επιμελώς σκεπαστεί κάτω από την γαλανόλευκη! Τα κανάλια όμως για μια ακόμα φορά οργίσσαν. Η ηλίθια μικροαστική δικαιολογία ειπώθηκε πολλές φορές: "και οι αστυνομικοί άνθρωποι είναι, θα κάνουν και αυτοί λάθη..." ΛΑΘΟΣ. Οι αστυνομικοί δεν είναι άνθρωποι. Είναι γουρούνια. Το να αφαιρείς μια ζωή δεν είναι λάθος ή απροσεξία.

Τα όρνεα της δημοσιογραφίας προσπάθησαν να μετατρέψουν το γεγονός σε ένα ακόμα ρεπορτάζ υψηλής ακροαματικότητας. Ο μελοδραματικός τόνος της φωνής του ρεπόρτερ, η κατάλληλη μουσική υπόκρουση, σε συνδυασμό με τις εικόνες ξεσπασμάτων και δακρυβρεχτών εξομολογήσεων, δημιούργησε ένα κλίμα συγκίνησης όπως ακριβώς θα έκανε και μια κινηματογραφική ταινία. Βέβαια για να μην συνεχιστεί η συναισθηματική φόρτιση του τηλεθεατή, ακολούθησαν χαρούμενες ειδήσεις του τύπου: "η περιπέτεια του Κωστήτσου", "τα σαγόνια του ...κροκόδειλου", "παπούς-θαύμα" και άλλες τέτοιες γελοιότητες. Και έτσι για άλλη μια φορά το γεγονός ξεχάστηκε...

**ΕΜΕΙΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ.  
ΤΟ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΜΙΣΟΣ  
ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ.  
ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ**

«**Τ**ο γούστο του κοινού είναι εντελώς λάθος, απόλυτα λάθος. Πηγαίνει προς το λάθος, προς το ψεύτικο, κατευθείαν, με την ίδια βεβαιότητα που το γουρούνι πάει στην τρούφα. Με ανώμαλο ένστικτο, πηγαίνει αλάθητο προς το λάθος μέγεθος, τη λάθος δύναμη, τη λάθος χάρη, τη λάθος αρετή, τον λάθος άνθρωπο, το λάθος αριστούργημα, το εντελώς λάθος, χωρίς να κουράζεται.

Που οφείλεται αυτό το γούστο-καταστροφή; Πριν απ όλα, κύρια, στο σχολείο, στην πρώτη εκπαίδευση, στο σαμποτάζ του ενθουσιασμού, της πρωτάρικης δημιουργικής χαράς, στους κολαρισμένους σοβαροφάνεις, στις ηθικοπλαστικές φυλλάδες...

Πρέπει να πιστέψουμε πως είναι πολύπλοκο, παράδοξο, υπερφυσικό το να είσαι καλλιτέχνης; Ακριβώς το αντίθετο! Το πολύπλοκο, το καταναγκαστικό, το παράδοξο είναι να μην είσαι καθόλου.

Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια από τους οπλισμένους με το Πρόγραμμα δασκάλους για να σκοτώσουν τον καλλιτέχνη μέσα στο παιδί. Αυτό δεν γίνεται από μόνο του. Τα σχολεία λειτουργούν με αυτόν ακριβώς τον τρόπο. Είναι χώροι όπου βασανίζεται η τέλεια αθωότητα, η αυθόρμητη χαρά, όπου στραγγαλίζονται τα πουλιά, όπου κατασκευάζεται ένα πένθος που "στάζει" ήδη από όλους τους τοίχους, η πρωταρχική κοινωνική κακοδαιμονία, το τιμέντο που εισχωρεί παντού και πνίγει, σκοτώνει κάθε χαρά της ζωής».

**Λούι - Φερντινάν Σελίν**

## ΟΥΤΕ ΔΗΜΙΟΙ ΟΥΤΕ ΘΥΜΑΤΑ

Μέσα σε ένα σύστημα ολοκληρωτικό, καταπιεστικό, εκμεταλλευτικό όπου κάθε πλευρά και πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης και δράσης καταγράφεται, μελετάται, ταξινομείται, όπου οι αξίες συμβαδίζουν με το ανεβοκατέβασμα του δείκτη των χρηματιστηρίων και η ανθρώπινη εμπειρία και γνώση έχουν αντικατασταθεί από την εικονική πραγματικότητα και την παραποιημένη και κατασκευασμένη πληροφορία από τα Μ.Μ.Ε., η αναζήτηση της αλήθειας και η ανεύρεσή της είναι το δυσκολότερο πράγμα. Έτσι μετά το χτύπημα στην καρδιά του παγκοσμιοποιημένου κεφαλαίου(δίδυμους πύργους στην Ν.Υ) και μιλιταριστική και στρατιωτική μηχανή του (Πεντάγωνο, Ουάσινγκτον) την αμχανία για το απίστευτο του εγχειρήματος, τα κροκοδείλια δάκρυα για τους νεκρούς από την πλευρά όλων των κυβερνήσεων και των εξουσιών, ακολούθησε όπως είναι συνηθισμένο σε αυτές τις περιπτώσεις, η εκμετάλλευση του γεγονότος από κάθε πλευρά για την προώθηση ποικίλων στόχων οικονομικών, πολιτικών, ιδεολογικών. Ενδεικτική είναι η στάση όλων Δυτικών κυβερνήσεων με πρώτο τον κ.Μπλέρ, αλλά και της Ελληνικής κυβέρνησης καθώς και αρκετών πρώην αντιαμερικανών ηγετών (Καντάφι,Κάστρο). Όλα τα εφιαλτικά σχέδια και σενάρια που για

καιρό έμεναν στα συρτάρια των κάθε είδους μυστικών υπηρεσιών, συρταροκρατών, εξουσιών είδαν το φως της ημέρας. Ποτέ μέχρι τώρα στην πρόσφατη ιστορία το ψεύδος, οι απειλές, ο κυνισμός, ο εκβιασμός, η κυδαιότητα δεν χρησιμοποιήθηκαν σε τέτοια έκταση σαν έκφραση πολιτικού λόγου από την πλευρά της εξουσίας.

Ο Τζόρτζ Μπούς τζούνιορ, το αγοράκι που κρύβεται κάτω από το κρεβάτι του όταν πέφτει η αστραπή, υλοποίησε τα πλέον τολμηρά όνειρά του και εμφανίστηκε σαν ο γενναίος σερίφης



της Άγριας Δύσης έτοιμος να κατατροπώσει όλους τους κακούς της Γης.



Ο πανίσχυρος λευκός άντρας από το Τέξας(λίγο πληγωμένος βέβαια)με την στολή του κάουμπόι εκστρατεύει στην άλλη άκρη του πλανήτη για να ελευθερώσει τις Αφγανές γυναίκες, να σχίσει τις μπούργιες που τους φόρεσαν οι βάρβαροι Ταλιμπάν, οι μέχρι χτες σύμμαχοί του και εκπαιδευμένοι από την CIA, ενάντια στους Σοβιετικούς. Εξάλλου αυτός και οι συνοδοιπόροι του, οι κυβερνήσεις της Δύσης εκθείαζαν την δεκαετία του 80 τον παραδοσιακό τρόπο ζωής των Α φ γ α ν ώ ν μουτζαχεντίν(Ισλαμιστών)και καταδικάζαν τον βίαιο «εκσυγχρονισμό»τους από τους «άθεους κομμουνιστές», Σοβιετικούς εισβολείς και τους εγκάθετους τους στην Καμπούλ. Όμως η στολή του καουμπου έχει τρύπες, είναι κουρελιασμένη από τις πολλές εκστρατείες τόσα χρόνια. Γύρω από το καπέλο του αιωρούνται σύννεφα από τις βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού που έριξε στα Βαλκάνια και χρησιμοποίησε στο Ιράκ. Στη μέση του είναι περασμένη μια ζώνη φτιαγμένη από τα κομμένα αυτιά και τις μύτες των Βιετναμέζων, ενθύμιο από τον πόλεμο του Βιετνάμ και τον λόχο του Τσάρλι, καθώς τινάζει τους ώμους του σωροί μαζεύονται στα πόδια του από τα

μαλλιά των Γιαπωνέζων γυναικών που πέθαναν από καρκίνο μετά την ρίψη των ατομικών βομβών στην Χιροσίμα και το Ναγκασακί. Ανάβει το τσιγάρο του παίρνοντας καπνό από μια καπνοσακούλα φτιαγμένη από τα ακρωτηριασμένα γεννητικά όργανα των Ιθαγενών αυτοχθόνων της Αμερικής, υπεύθυνος για την γενοκτονία τους. Οι μπότες του είναι βαμμένες μέχρι πάνω από το αίμα των χιλιάδων νεκρών ανδρών, γυναικών και παιδιών προσφύγων και αμάχων από τους περιφερειακούς πολέμους που προκάλεσε από το αίμα των χιλιάδων πολιτικών κρατουμένων από τις δικτατορίες που επέβαλε, στήριξε και στηρίζει. Στο χέρι του κρατάει το πιστόλι του, καπνίζει ακόμα, πριν λίγους μήνες ο Κάρλος Τζουλιάνι έπεφτε νεκρός στους δρόμους της Γένοβα, στο άλλο χέρι του την επικήρυξη «καταζητείται ζωντανός ή νεκρός», αμοιβή η οικονομική και πολιτική εύνοιά μου. Το πρόσωπο της επικήρυξης εναλλάσσεται με χιλιάδες, εκατομμύρια πρόσωπα, ύποπτοι όλοι για «τρομοκρατία», ανάλογα με τις διαδέσεις του και τα συμφέροντά του, αλλά και ανάλογα με την διάθεση του καθένα μας να αντισταθεί στην Τυραννία του.

Ο μανδύας της Κου Κλουξ Κλαν ανεβί-  
ζει πίσω του μαζί με την σημαία του  
Αμερικανικού Νότου, καλύπτοντας για  
λίγο την ασπερέσοα.

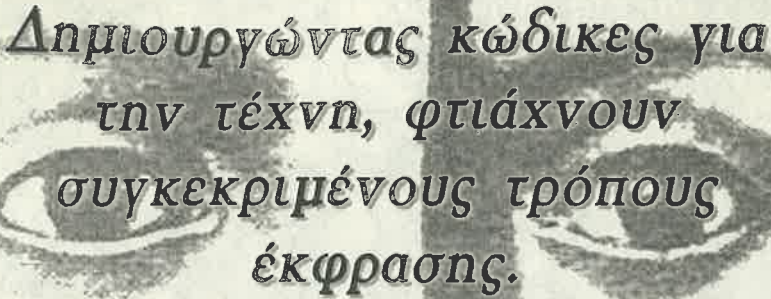
Ξαφνικά μετά τις 11 Σεπτεμβρίου ένα  
μεγάλο μέρος του Δυτικού κόσμου ανα-  
κάλυψε ότι υπάρχει και ένας άλλος  
κόσμος όπου η πείνα, η δίψα, οι αρρώ-  
στιες, η απελπισία, η εξαθλίωση, ο θάνα-  
τος αποτελούν την καθημερινότητά του  
και όχι κάποια ξαφνικά και απρόβλεπτα  
γεγονότα. Το ίδιο ξαφνικά αποκαλύφθη-  
κε ότι στην «καθυπετημένη» Ανατολή  
υπάρχει ο ισλαμικός φονταμενταλισμός  
έτοιμος για όλα, γι' αυτό χρειάζεται να  
ιπενδυμίσουμε ότι στην «πολιτισμένη»  
Δύση υπήρχαν η Ιερή Εξέταση και οι  
λυστρικές Σταυροφορίες, ότι το Παπικό  
κρατίδιο υπάρχει και ευημερεί το ίδιο και  
ο άρχοντας το, στην Ελλάδα η κατάργη-

άνγνια έμαχαναν να βρουν τα θύματά  
τους, καταγγίζοντας τις άδολες συνθήκες  
μέσα στις οποίες ζούσαν αυτά και εκμε-  
ταλλευόμενοι τις συνθήκες αυτές χρησι-  
μοποιούσαν τους ανθρώπους για να  
εδραιώσουν την εξουσία τους. Ένας νέος  
πόλεμος άρχισε, ένα νέο αμιατοκίλισμα,  
ενώ στα Βαλκάνια, στο Ιράκ, στην  
Παλαιστίνη δεν σταμάτησε ποτέ μόνο  
που τώρα στο οπλοστάσιο των εξουσια-  
στών μαζί με τα εξύπνα όπλα και την  
«προστασία των ανθρώπινων δικαιωμά-  
των» προστέθηκαν και οι 7000 νεκροί  
της 11ης Σεπτεμβρίου. Το ψευτοδελήμια  
με την Κυριαρχία (το κράτος) ή με την  
Τρομοκρατία ούτε και αυτή την φορά δεν  
πρόκειται να βρει έδαφος στα μυαλά, στις  
γραμμές και στους αγώνες των αντιστε-  
κόμενων και εξεγερμένων ανθρώπων.  
Γιατί ξέρουμε καλά ότι όλες οι εξουσίες



ση του αβάντου του Αγίου Όρους για τις  
γυναικές θεωρείται ύβρις και ότι πριν  
λίγο καιρό το πρώτο θέμα στα δελτία  
ειδήσεων είχε τον τίτλο «ερός πόλε-  
μος» για το ζήτημα των ταυτοτήτων και ο  
Χριστόδουλος ύμνωσε τα λαβαρα της  
Αγίας Λαύρας στον αγώνα κατά των απί-  
στων. Η Βίβλος και το Κοράνι συμπλη-  
ρώνουν το ένα το άλλο και δεν υπολεί-  
πονται μίσους, φανατισμού και αδιαλλα-  
ξίας. Πάντα όλες οι θρησκείες και οι  
εκπρόσωποί τους μέσα στην φτώχεια,  
στην δυστυχία, στην οδκία και την

οικονομικές, πολιτικές και  
θρησκευτικές χρειάζονται  
ή μια την άλλη στον πόλε-  
μό τους ενάντια στην ελευ-  
θερία και ότι οι ίδιες υπήρ-  
ξαν ανέκαθεν οι μόνοι  
τρομοκράτες, οι εχθροί του  
ανθρώπινου γένους. Η  
συνέχιση του κοινωνικού-  
ταξικού αγώνα ενάντια στο  
Κεφάλαιο και το Κράτος,  
ενάντια στην παγκοσμιο-  
ποιημένη Κυριαρχία, η  
αλληλεγγύη των καταπιε-  
σμένων και εκμεταλλευό-  
μενων όλου του πλανήτη,  
ο σταθερός και αμετακίνη-  
τος αγώνας ενάντια σε κάθε θρησκευ-  
τικό παραλήρημα και φανατισμό είναι οι  
προϋποθέσεις για το σταμάτημα του  
πολέμου, για την μεταίωση των σχεδίων  
που με τόση επιμέλεια εδώ και καιρό  
ετοιμάζουν. Την δημιουργία ενός εφιαλ-  
τικού κόσμου, μια παγκόσμια αστυνομική  
και στρατοκρατική δικτατορία όπου τα  
μόνα που θα ακούγονται θα είναι οι  
κλαγγές των όπλων, τα αστυνομικά δια-  
τάγματα, οι πολεμικές ιαχές των στρατο-  
κρατών και οι κραυγές των φιλακισμέ-  
νων και των μελλοθανάτων.



Δημιουργώντας κώδικες για  
την τέχνη, φτιάχνουν  
συγκεκριμένους τρόπους  
έκφρασης.

Βάζοντας σε καλούπια τη  
συνείδηση κάθε ατόμου, μή  
αφήνοντας διεξόδους για  
προσωπική αναζήτηση  
και δημιουργία.

Καθιστώντας σε ανίκανο να  
ανακαλύψεις νέους τρόπους  
έκφρασης και δημιουργίας  
σύμφωνα με τα δικά σου  
κριτήρια και τις  
πραγματικές ανάγκες  
της κοινωνίας.

Όταν τα λόγια φαντάζουν  
φτωχά και ασημαντα, τότε οι  
πράξεις  
πρέπει να μιλούν.

Όταν η μικρότητα και η  
παθητικότητα βασιλεύουν τότε  
η αξιοπρέπεια  
πρέπει να ορθώνει το  
ανάστημά της.

Όταν ο θάνατος σκεπάζει την  
πόλη χωρίς να αφήνει καμία  
ελπίδα για ζωή, τότε το μόνο που  
απομένει είναι να δίνεις νόημα  
στο θάνατο.

Όταν τα επιχειρήματα κάνουν  
τον ιδρώτα  
να κυλά, οι  
αποδείξεις θα κάνουν  
να χυθεί αίμα.

**ΟΥΪΛΙΑΜ ΣΑΙΞΠΗΡ**

